

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. Quid, dum periculum imminet Schismatis, Ecclesiasticis & Religiosis
agendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

§. III.

Quid, dum periculum imminet Schismatis, Ecclesiasticis & Religiosis agendum.

MAledicti canes muti non valentes latrare! Ifai. 56. v. 10.
 inquit Ifaias. Ecclesiastici & Religiosi prompti & ad manum esse debent primis Pastoribus, ceu sagaces & fideles canes qui pastoris ductu invigilant gregi. Ipsorum est ad lupi conspectum latrare, insidias deprehendere, Pastori lupum abigenti suppetias ferre, oves aberrantes & ad pascua nociva deflectentes, ad ipsius nutum reducere: ac eo præsertim tempore, quo per erroris anfractus à grassatoribus seducuntur, dentes oportet eos habere, & animos. Hanc ob rem beneficiorum proventibus vivunt, ut Ecclesiam defendant: nec ob aliud plebis largitionibus sustentantur nisi ut ei profint exemplo & doctrina.

Curionibus præsertim hoc onus incumbit. Judicium Cleri Gal. de libro anonymo Curionum Paris.
In Ecclesia, inquit Clerus Gallicanus, statuti sunt inferiores rectores Ecclesiarum, Pastores ordinarii & proprii Sacerdotes suarum parœciarum, ut eas regant, administrent Sacramenta, prædicent Verbum Dei, auctoritate & institutione Episcoporum. Hoc ipso mercenarii & Schismatici essent, quo se Episcopi sui, & Pontificis obedientiæ subtraherent, neque plebem sibi commissam ad eandem obedientiam unitatemque servandam verbo & exemplo hortarentur. Nova monum. Cleri t. I. p. 684.

Ortis de Religione dissensionibus, cavere sum-

summopere debet secundi ordinis Clerus, ne tanquam Judex de rebus fidei contumaciùs se erigat. Prurigo enimvero delicata, cui Presbyteri Galli non semel succubuerunt, ut ex Epistola S. Cælestini ad quosdam Galliarum Episcopos abundè colligitur. Novatores à legitimis iudicibus proscripti, ad alios è Clero inferiori iudices confugiunt, à quibus, utpote omnem à se auctoritatem habentibus, non metuunt condemnari. Sed periti & Catholici Sacerdotes jus sibi non arrogant iudicandi de doctrina à Pontifice & Episcopis definità. Iis qui ad hoc eos facinus impellere conantur, respondere oporteret, quod Episcopo cuidam Pelagianorum fautori respondit Presbyter Orosius :

Cælest. ep.
ad Ep.
Gall. c. 1.

Paulus
Oros. lib.
Apologet.
t. 6. Bi-
bliot. Pat.
P. 449.

Nos filii Ecclesie Catholicae sumus : non exigas à nobis, ut doctores super doctores esse audeamus, aut iudices super iudices. Patres quos universa per orbem Ecclesia probat, quorum communioni nos adhaerere gaudetis, damnabilia hac esse dogmata decreverunt. Illis probantibus, nos obedire dignum est. Cur interrogas filios quid sentiant, cum patres audias quid decernant?

Quantum ad Religiosos attinet, si vocationem suam ament, sine ingrati animi vitio, & quadam specie amentiae, Schismati favere non possunt. Ordinis sui privilegia ipsamque institutionem debent Apostolicæ Sedi referre acceptam. At si dominationem aliquando Schisma obtineat, primas se victimas fore non dubitent huic monstro litandas, præsertim si fortunæ sint pinguioris. Interea cum Schisma non secus ac Hæresis Apostasie nuptiisque sacrilegis Monasteriorum patefaciat valvas, mirum adeo non est mona-

monachos reperiri, qui divisionis flammam excitent potius quam extinguant.

Ergone, inquires, monachorum est, solitudinis violare silentium, ut se in negotia Ecclesiæ intrudant, obsistantque incremento erroris? Utinam non se intrudant nocendo, qui nolunt opitulando! sed interim hoc idem est quod Aphraati solitudinis incolæ objecit olim Valens Imperator: cui ille scitè atque appositè, *Dicito mihi, ô Imperator, si filia alicujus essem, & sederem in conclavi... atque deinde cernerem flammam in ades incidisse... quid me facere oporteret, intusne manere, an sursum deorsumque cursitare, & aquam asferre, quâ flammam extinguerem? Hoc ipsum nos agimus, ô Imperator. Etenim cum tu jam in patris nostri ades flammam injeceris, nos circumcursitamus, quo eam maturè possimus extinguere.*

Theodoret. Hist. Eccles. l. 4. c. 26. edit. Valis.

Hoc Imperatore Ecclesiam dividente, Monachi complures relictis solitudinum cavernis ingressi sunt urbes, fidem defendentes eâ auctoritate, quam in eis ob probitatem morum vitæque austeritatem plebs omnis suspiciebat. Auditi sunt Stylitæ de summitate columnæ ad prætereuntem multitudinem perorantes ne ab Ecclesiæ unitate discederent: quin & descenderunt aliquando ut Hæresi se opponerent. Dalmatius Archimandrita post annos quadraginta de cellula sua primùm est egressus, ut impios Nestorii retardaret progressus; cujus laus ab Ephesini Concilii Patribus celebratur. Eiusdem Nestorii impietati Monachi Constantinopolitani præ ceteris restiterunt: nec ulli ardentius Monothelitarum & Joannis Hierosolymitani errores quam Palæstini Monachi debellarunt.

S. Ber-

S. Bernardus, nobile illud Hæreticorum sui temporis flagellum, & S. Dominicus, Albigenſium Hæreticorum terror, non Epifcopi erant, ſed Religioſi. Et ut ad tempora nobis viciniora reſpiciamus, in Concilio

Palavicia.
Hiſt Con-
cil. Trid.
tom. 3.
p. 806. edit
Plantin.

Florentino *de Regularibus illuſtre præconium habuit Cardinalis Lotharingus, teſtatur, tria Regularium millia in Gallia paucorum menſium ſpatio crudele martyrium paſſos fuiſſe, quod obedientiam Romano Pontifici debitam abjurare noluiſſent.*

Nec deſunt etiam hodie in Gallia Ordines Regularium, qui flammam eandem Catholicam generoſis pectoribus alunt. Verùm an non de quibuſdam Regularium Communitatibus dici è converſo poſſet, quod in Concilio Conſtantinopolitano de quodam Archimandrita dictum legitur? *Quare Monasteria habet? Omnes ibi hæreticos habet.*

Con cil.
Conſtan-
tin. ſub
Men. act.
4. in fine.

§. IV.

Quid, dum Schiſma imminet, agendum fidelibus.

Præcipua fidelium cura eſſe debet, ut, glifcente errore & Schiſmate, quanto ſubtiliori aſtutia nonnulli ſurripere conantur pretioſam fidei gemmam, tanto illam arctiori cuſtodia conſervare nitantur. Imitari eos oportet præclarum S. Hieronymi exemplum, qui quo magis Eccleſia orientis Schiſmatis tempeſtate jactabatur, eò ſe arctius adſtringebat Apoſtolicæ Sedi, quæ eſt centrum Catholicæ unitatis. Devitent omne cum Novatoribus commercium non ſecus ac halitum peſte contactorum; quia *ſermo eorum ut cancer ſerpit.* Interdicant ſibi libellorum Factionis noxiam ſummopere le-

2. Timot.
2. v. 17.